Dosarul nr. 4-41/2025
4-24147462-48-4-24122024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

6 martie 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea:
Contravenientei Nicolae Grosu
Victimei Aliona Crudu
Agentului constatator Valentina Sili

examinând în şedinţă judiciară publică, cauza contravenţională privind învinuirea lui:

Grosu Nicolae născut la *****, IDNP: ***** domiciliat în *****, str. **********, angajat în câmpul muncii,

în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 23 decembrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza contravenţională în privinţa lui Grosu Nicolae învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Judecătoriei Strășeni, sediul central, Iana Talmaci.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 368847 din 17 decembrie 2024, emis de agentul constatator din cadrul IP Strășeni, Sili Valentina, cet. Grosu Nicolae se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că la 16 decembrie 2024 ora 10:30-12:00, în în *****, str. **********, a încălcat decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.

În ședința de judecată, făptuitorul Grosu Nicolae, a declarat că nu recunoaște probele pentru când s-a luat hotărârea la primărie și s-a luat decizia de a lua copilul în prezența mamei și a tatălui, el nu este împotrivă ca concubina sa Crudu Aliona și fără grafic poate să vină să ia copilul nu este împotrivă absolut de loc, este o situație destul de agravată din toate urmările pe care le-a văzut el, aceste chestii s-au făcut când el este la serviciu, aici s-au spus și câteva minciuni, el nu recunoaște vina, copilul lui și

în ziua de azi el se ocupă de el, a trecut specialiști, copilul categoric nu vrea cu mama el nu recunoaște vina, el lucrează operator la stația de alimentare Peco, programul său de lucru este una peste două, de abia de azi înainte va încerca să fie una peste trei, vine din tura de noapte și s-a prezentat la ședința de judecată, graficul de întrevederi nu se respectă, a încercat ca să se împăce prin vorbă bună și prin voie bună, el vrea copilul să fie sănătos și nu are timp pentru el practic, nu se respectă graficul de întrevedere, el nu este împotrivă ca dumneaei să vină să ia copilul, la 16.12.2024 nu era acasă, nu a contestat dispoziția autorității tutelare, am vorbit ca să facă o înțelegere, el nu este vinovat, la 16.12.2024 nu a văzut-o, copilul nu a fost transmis.

În ședința de judecată, victima Crudu Aliona, a declarat că cu contravenientul au 5 ani de concubinaj, un copil ***** a.n.*****, copilul se află la Grosu Nicolae acasă, în urma mai multor certuri, a chemat poliția și l-a scos din ogradă pe 10 zile, atunci au venit și părinții că poate să se liniștească, au rugat să ia copilul și în acea învălmășeala mare a fost de acord, ea nu a vrut atunci au rugat să i-a copilul să se liniștească, părinții lui domnul Nicolae l-au luat, a cerut să își vădă copilul un timp i-a dat voie, a mers la grădiniță, când nu putea să ia îl lua fetița sa și au apărut probleme, lucrează la stația peco, sunt împreună la același servici, s-a depus cerere ca fetița să nu mai poată lua copilul, nu are acces la copil, a început să se ducă la poartă, să îl vădă măcar o zi, copilul la grădiniță nu mai merge a cerut informație de la educatoare, a discutat verbal, solicită să îi permită să își vădă copilul și să îl ducă la grădiniță.

În ședința de judecată, agentul constatator Sili Valenina a declarat că conform dispoziției din 26.07.2024 doamna Aliona are un act cu privire la graficul de întrevedere în fiecare zi de luni de la ora 10:00 până a doua zi marți la ora 16:00, părțile sunt în concubinaj, mama nu are acces la copil iar în baza plângerii mamei, solicită atragerea la răspundere pe această cauză, la 16.12.2024 a avut solicitare la 112 de la doamna Crudu Aliona, când a ajuns la poartă a fost telefonat domnul Nicolae Grosu și nu i s-a permis întrevederea cu copilul conform graficului și din acest motiv s-a întocmit proces verbal pentru a fi tras la răspundere, când a ajuns la fața locului tatăl nu era acasă era bunica cu copilul, bunica a comunicat că dacă nu este tatăl nu poate să dea copilul și s-a întocmit proces verbal, când tatăl a venit de la servici la prezentat la inspectorat și s-a întocmit proces verbal în prezența acestuia, a dat declarații și a semnat procesul verbal, din luna octombrie mama nu a avut acces la copil, din spusele doamnei Crudu Aliona, și nici grădinița nu a frecventează, a întrebat de educatoare, a dus doar discuții verbale, mai sunt alte 2 dosare cu privire la încălcarea graficului de întrevedere.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată, conchide că dincolo de orice dubiu rezonabil în acţiunile cet. Grosu Nicolae sunt prezente semnele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, urmând a fi atrasă la răspundere contravenţională, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În concordanţă cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În temeiul prevederilor art. 458 din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Cu întâietate, instanţa reţine că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că a fost întocmit în prezenţa făptuitorului, cu semnarea

procesului-verbal cu privire la contravenţie că i-au fost aduse la cunoştinţă prevederile legale prevăzute la art. 34, 378, 383, 384, 387 şi 448 Cod contravenţional, inclusiv la rubrica că recunoaşte săvârşirea contravenţiei şi acceptă sancţiunea stabilită *(f.d. 10).*

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul- verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, cet. Grosu Nicolae la 16 decembrie 2024 între ora 10:30-12:00, în *****, str. ********** a încălcat decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.

Aşadar, examinând probele administrate în proces, în afara oricărui dubiu rezonabil, instanţa de judecată constată că, acţiunile lui Grosu Nicolae corect au fost calificate de agentul constatator şi întrunesc elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional şi se probează prin cumulul de probe, după cum urmează:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI06 368847 din 17 decembrie 2024 întocmit în privinţa lui Grosu Nicolae în baza art. 64 alin.(2) Cod contravenţional *(f.d.10);*
- informaţie 112, parvenită de la Crudu Aliona privind încălcarea de către Grosu Nicolae a graficului de întrevedere cu copilul minor *(f.d.4);*
- Plângere cet. Crudu Aliona *(f.d.5);*
- Procesul –verbal de audiere a victimei *(f.d.6);*
- dispoziția cu privire la stabilirea programului de întrevederi a mamei Crudu Aliona, cu copilul ***** nr. 11 din 26 iulie 2024 (f.d.7);
- Fișa de sesizare nr.11007 din 17.12.2024 (f.d.8);

Analizând probele prezentate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieşind din limitele învinuirii înaintate, instanţa de judecată, apreciază că vinovăţia lui Grosu Nicolae în şedinţă de judecată s-a confirmat dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acesta urmează a fi recunoscut vinovat şi tras la răspundere contravenţională în baza art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional.

Conform art. 64 alin. (1) Codul Familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică.

La data de 17.07.2006 a fost adoptată Convenţia asupra relaţiilor personale care privesc copiii, unde statele semnatare au recunoscut necesitatea de a ocroti relaţiile personale dintre copii şi părinţii lor, precum şi dreptul copilului ai cărui părinţi

locuiesc separat să întreţină regulat relaţii personale cu ambii, cu excepţia unor situaţii excepţionale.

Dreptul copilului de a întreţine relaţii personale cu ambii părinţi este consfinţit şi de art. 24 alin. (3) din Carta drepturilor fundamentale a UE, care recunoaşte în mod expres dreptul fiecărui copil de a întreţine relaţii personale cu ambii părinţi. Formularea dispoziţiei clarifică conţinutul dreptului, în special semnificaţia termenului contact, care trebuie: să aibă loc cu regularitate, să permită întreţinerea unor relaţii personale şi să fie în forma contactului direct.

În conformitate cu prevederile art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional, încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul se sancţionează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore.

Aşadar, la stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată menţionează că, fapta comisă de cet. Grosu Nicolae se confirmă prin probele administrate de agentul constatator şi examinate în cadrul şedinţei de judecată.

Prin urmare, instanţa consideră că acţiunile lui Grosu Nicolae au fost încadrate corect conform prevederilor art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional.

La acest capitul CEDO Curtea reaminteşte, că obligaţiile pozitive ale statului în partea ce ţine de respectarea vieţii de familie, implică implementarea adecvată şi eficientă a legislaţiei în vederea asigurării drepturilor legitime ale persoanelor. Aceasta trebuie să permită statului să adopte măsuri corespunzătoare pentru restabilirea contactului dintre părinte şi copil, inclusiv în caz de conflict dintre părinţi (a se vedea *Ignaccolo-Zenide c. României*, nr. 31679/96, § 108, CEDO 2000-I, *Sylvester c. Austriei*, nr. 36812/97 şi nr. 40104/98, § 68, 24 aprilie 2003, *Zavřel c. Cehiei*, nr. 14044/05, § 47, 18 ianuarie 2007, şi *Mihailova*, citată supra, §80).

În acest sens, Curtea reaminteşte că pentru a fi adecvate, măsurile privind restabilirea contactului dintre părinte şi copil trebuie să fie implementate rapid, deoarece trecerea timpului poate avea consecinţe ireparabile asupra relaţiilor dintre copil şi părintele care nu locuieşte cu acesta (a se vedea *Maire c. Portugaliei*, nr. 48206/99, §74, CEDO 2003-VII, *Pini şi alţii c. României*, nr. 78028/01 şi nr. 78030/01, § 175, CEDO 2004-V, şi *Bianchi c. Elveţiei*, nr. 7548/04, § 85, 22 iunie 2006).

Suplimentar, având în vedere că procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, instanţa reţine că consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privinţă, instanţa de judecată consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravenţional,

potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale, se bucură de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Deci, în situaţia în care procesul-verbal cu privire la contravenţie, legal întocmit, se bucură de prezumţia legalităţii, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către Grosu Nicolae a acţiunilor ilicite prevăzute la art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional, de către instanţă nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În continuare, la aplicarea sancţiunii contravenţionale în privinţa făptuitorului, instanţa de judecată apreciază din punct de vedere obiectiv caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei comise, caracteristica persoanei, circumstanţele atenuante şi agravante constatate, urmând ca faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită să aplice o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional.

În temeiul art. 42, 43 din Codul contravenţional, instanţa de judecată nu a stabilit circumstanţe atenuante sau agravante.

În continuare, la stabilirea categoriei pedepsei care urmează să i se aplice făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de caracterul contravenţiei şi de circumstanţele cauzei, precum şi de faptul că pedeapsa contravenţională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit contravenţii, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi fapte contravenţionale atât de către contravenienţi, cât şi de către alte persoane.

Astfel, dat fiind faptul că nu se constată existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, iar vinovăţia persoanei în comiterea contravenţiei este probată prin
probe pertinente, concludente şi suficiente, ţinând cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, instanţa de judecată găseşte că este conformă principiilor şi cerinţelor raţiunii, ca în cazul de faţă făptuitorului să i se aplice în baza art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 6 (şase) unităţi convenţionale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul contravenţional, constituie 300 (trei sute) lei.

În lumina celor expuse, instanţa de judecată consideră că, aplicarea în privinţa cet. Grosu Nicolae a sancţiunii contravenţionale stabilite, va constitui un mijloc de corectare şi de reeducare a făptuitorului, va restabili echitatea socială, precum şi va preveni săvârşirea de noi fapte contravenţionale.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 34, 36, 395, 460 şi 462 din Codul contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Grosu Nicolae se recunoaşte vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional şi în baza acestei Legi aplicându-i sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 6 (şase) unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 300 (trei sute) lei.

Se aduce la cunoştinţa cet. Grosu Nicolae**,** că în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Iana Talmaci